

SYGNAŁY



Nr.2/ 2014

**BIULETYN POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ
PW. MARYI MATKI KOŚCIOŁA W KOBLENCJI**

BOŻE NARODZENIE



Drodzy Parafianie!

Oddajemy do Waszych rąk kolejny numer naszej gazетки parafialnej. Od ostatniego wydania, w naszej Wspólnocie wydarzyło się wiele dobrych chwil i wydarzeń, przeżyliśmy rekolekcje wielkopostne, które prowadził ks. dr Jacek Froniewski z Wrocławia, po świętach Wielkanocy grupa naszych parafian odwiedziła Ziemię Świętą. Wspólnie modliliśmy się biorąc udział w Peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego, którą prowadził O. Eryk Kapąta z Kamp Bornhofen.

W maju troje naszych dzieci przystąpiło do I Komunii Świętej, a w dniu Partonalnego Święta Matki Bożej Kościoła nasza młodzież przyjęła Sakrament Bierzmowania, który udzielił Biskup Jörg Michael Peters.

Cieszę się, że tak wielu parafian angażuje się w pracę dla naszego wspólnego dobra, chciałbym wszystkim podziękować za bezinteresowne poświęcanie swojego czasu dla Parafii. Niech staropolskie Bóg Zaptać, dotrze do wszystkich, ludzi dobrego serca.

W listopadzie, miesiącu pamięci o zmarłych, nie zapomnijmy w naszych modlitwach o pierwszym proboszczu naszej parafii ks. kan. Henryku Bielaszewskim oraz o kapłanach, którzy posługiwali nam w przeszłości.

Przed nami kolejne rodzinne Święta, są one czasem, w którym razem idziemy do kościoła, zasiadamy do jednego stołu, dużo ze sobą rozmawiamy, odwiedzamy bliskich sercu - niech to wszystko wyływa z tej świadomości, że Bóg naprawdę zamieszkał pośród nas i pragnie byśmy pamiętając o tym, byli dla siebie braćmi i siostrami.

Wtedy Ewangelia stanie się w życiu każdego człowieka Księżą życia i Dobrą Nowiną. Oby wszyscy mogli doświadczyć przemieniającej mocy tych Święt Bożego Narodzenia i oby, jak powszechnie tęsknimy, pozostało to doświadczenie wiary na długi czas w naszych sercach i życiu.

ks. Wojtek, proboszcz

L I S T O P A D – M I E S I Ą C P A M I Ę C I O Z M A R Ł Y C H

W listopadzie modlimy się w sposób szczególny za naszych bliskich zmarłych. Jak co roku będziemy przyjmować wypominki.

1 listopada – Wszystkich Świętych – Msze św.:

- ◆ w Koblenz w kościele św. Antoniego o godz. 9.30
- ◆ w Bernkastel-Kues w kościele St. Briktius o godz. 18.30
- ◆ godz. 14.00 w Koblenz nabożeństwo na cmentarzu. *Spotykamy się przy kaplicy cmentarza (Friedhofshalle – Hüberlingsweg), a następnie udamy się w procesji do grobów Polaków – ofiar II wojny światowej.*

2 listopada – Wspomnienie Wszystkich Świętych Wiernych Zmarłych (tzw. Dzień Zaduszny) Msze św.:

- ◆ w Koblenz o godz. 9.30.
- ◆ w Bad Kreuznach o godz. 14.30
- ◆ w Andernach o godz. 18.30.

W dniach: 01 - 08 listopada można uzyskać odpust zupełny, jeden raz w ciągu dnia, w kościele lub kaplicy publicznej. Warunki otrzymania odpustu: pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy, odmówienie „Ojcze nasz” i „Wierzę w Boga” w intencji Ojca Świętego oraz trzeba być w stanie łaski uświęcającej.

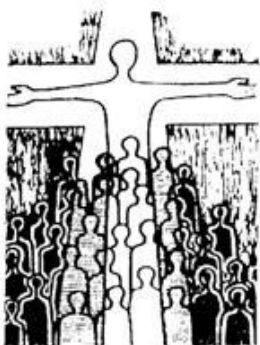




Andrzejki. Bawimy się.

Jak co roku będziemy bawić się andrzejkowo, w sobotę 22 listopada od godz. 19.00 w sali parafialnej. Karty wstępu do nabycia u p. Elżbiety Kędzierzyńskiej.

PLAN REKOLEKCJI I SPOWIEDZI ADWENTOWEJ



W ramach przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia w naszej misji odbędą się Rekolekcje Adwentowe połączone ze spowiedzią przedświąteczną.

Rekolekcje poprowadzi Ojciec Ignacy Augustyn, Opat Klasztoru Cystersów w Wąchocku.

Nickenich – St. Arnulf, Arnulfusstr. 2

29.11.2014, sobota

godz. 15.30 - 16.00

Spowiedź

godz. 16.00

Msza św.

Bernkastel-Kues St. Briktius, Weinbergerstr. 22

06.12.2014, sobota

godz. 17.45 - 18.30

Spowiedź

godz. 18.30

Msza św.

Andernach – kaplica szpitalna St. Josef, Hindenburgwall 1

07.12.2014, II Niedziela Adwentu

godz. 17.30 - 18.00

Spowiedź

godz. 18.00

Msza św.

Daun – St. Nikolaus, Wirichstraße 6

14.12.2014, III Niedziela Adwentu

godz. 13.00 - 13.30

Spowiedź

godz. 13.30

Msza św.

Koblenz - St. Antonius, Brenderweg 17:18.12.2014, czwartek

godz. 17.00 – 18.30

Spowiedź

godz. 18.30

Msza św. z nauką rekolekcyjną

19.12.2014, piątek

godz. 17.00 - 18.30

Spowiedź

godz. 18.30

Msza św. z nauką rekolekcyjną

20.12.2014, sobota

godz. 12.00

Msza św. z nauką i Spowiedź podczas Mszy

21.12.2014, IV Niedziela Adwentu

godz. 9.00 - 10.30

Spowiedź

godz. 9.30

Msza św. z nauką rekolekcyjną

Triar – St. Antonius, Antoniusstraße 120.12.2014, sobota

godz. 15.30 - 17.00

Spowiedź

godz. 16.00

Msza św. z nauką rekolekcyjną

Bad Kreuznach – St. Franziskus, Holbeinstr. 10821.12.2014, IV Niedziela Adwentu

godz. 13.30 - 15.00

Spowiedź

godz. 14.00

Msza św. z nauką rekolekcyjną

**WIZYTA DUSZPASTERSKA
KOLEĘDA 2014/2015**

Od I Niedzieli Adwentu rozpoczynają się duszpasterskie odwiedziny parafian z błogosławieństwem kolędowym na Rok Pański 2015. Można zgłaszać chęć przyjęcia kapłana, podając dokładny adres zamieszkania i numer telefonu. Zgłoszenia przyjmowane będą do końca miesiąca grudnia.

Msze święte w okresie Bożego Narodzenia

Koblenz – St. Antonius, Brenderweg 17:

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA - 24.12.

godz. 22.30 montaż słowno-muzyczny w kościele

godz. 23.00 PASTERKA

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA - 25.12.

godz. 9.30 Msza św.

II DZIEŃ ŚWIĄT, ŚW. SZCZEPANA - 26.12.

godz. 9.30 Msza św.

ŚWIĘTO ŚWIETEJ RODZINY – 28.12.

godz. 9.30 Msza św.



ZAKOŃCZENIE STAREGO ROKU, ŚW. SYLWESTRA – 31.12.

godz. 18.00 Msza św. dziękczynna

NOWY ROK – 01.01.2015

godz. 15.00 Msza św. ze wspólnotą niemiecką

I PIĄTEK MIESIĄCA, 02.01.

godz. 18.30 Msza św.

I SOBOTA MIESIĄCA - 03.01.

godz. 12.00 Msza św.

II NIEDZIELA W OKTAWIE BOŻEGO NARODZENIA - 04.01.

godz. 9.30 Msza św.

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO, TRZECH KRÓLI - 06.01.

godz. 18.30 Msza św. z błogosławieństwem kredy i kadzidła

Andernach – kaplica szpitalna St. Josef, Hindenburgwall 1

II NIEDZIELA W OKTAWIE BOŻEGO NARODZENIA - 04.01.

godz. 18.00 Msza św.

Bad Kreuznach - St. Franziskus, Holbeinstr. 108:

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA - 24.12.

godz. 20.00 PASTERKA

II DZIEŃ ŚWIĄT, ŚW. SZCZEPANA - 26.12.

godz. 14.00 Msza św.

Trier – St. Antonius, Antoniusstrasse 1:

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA - 25.12.

godz. 16.00 Msza św.



Jasełka w Koblenz:

13.01.2008 -> nr. 1,2 i 3; 14.01. 2007 -> nr. 4

Być człowiekiem sumienia...



Przeżywając ten szczególny czas przygotowania ścieżek naszego życia na przyjście Jezusa-Odkupiciela, postarajmy się uwrażliwić siebie i innych na jakość naszego życia wiary, bo bycie uczniem Chrystusa jest wymagające, ale jest też najpiękniejszą przygodą życia...

Jak zauważył w poniższym tekście (cytat prawie dosłowny) znany, lubelski duszpasterz akademicki, ks. Marian Puzewicz: „Oto dziewczyna zachodzi w ciążę. Rodzi dziecko, chłopca. Wolelibyśmy, żeby rozpadły się jakieś skały czy choćby rozstało morze, jak niegdyś. A tu nic z tych rzeczy, spokojna rodzina z nieznanego Nazaretu, cieszy się z poczęcia dziecka, oczywiście w nadzwyczajnych okolicznościach. Ale w istocie pocyna się dziecko, a potem rodzi, jako chłopiec, płaczący, malutki, bezsilny. Bóg jednak wybrał taką drogę zjednoczenia z człowiekiem, stał się dzieckiem, ze wszystkimi dla tego faktu konsekwencjami. Pił więc mleko z matczynej piersi, leżał w pieluchach, niezdarnie raczkował i z trudem sylabizował *maamaaa...* Nie rozglądaj się za Bogiem, zadzierając głowę w wysokie niebo. On przychodzi w człowieku, w ludziach, z którymi zaczniesz się dzielić swoim życiem. Zwiastowanie jest wplecione w nasze rozmowy, posiłki, zabieganie w pracy, tworzenie listy zakupów, chwile szczerości, cichy płacz. Powiedz: oto ja, Twój sługa, Twoja służebnica, niech mi się stanie według słowa Twego, co było możliwe, Bóg zrobił, teraz potrzebuje twojej współpracy, twoje *fiat* (niech się stanie), twojego „TAK” (www.duch.lublin.pl).

Ze szczególną uwagą przyjrzyjmy się fragmentowi adwentowego rozważania o. Stanisława: „Na rynku starego niemieckiego miasta Trewir – stoją blisko siebie dwie wieże kościelne. Poniżej dzwonnicy – na każdej z nich jest łaciński napis. Pierwszy brzmi: *czuwajcie i módlcie się*, a drugi kończy cytat: *albowiem nie znacie dnia ani godziny*. Dzwony, które wybijają upływające godziny, przypominają nam o przemijalności życia i potrzebie czujności. W

czasie adwentu słowo, wyrażenie: czuwajcie, czujność, powtarza się często. Co to znaczy czuwać? Pięknie i dogłębnie mówił o tym Jan Paweł II podczas spotkania z młodzieżą na Jasnej Górze (1983 r.), na Apelu Jasnogórskim. Pozwolę sobie przywołać dziś jego słowa tam wypowiedziane: *co to znaczy: „czuwać”? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawić, przezwyciężając je w sobie (...) Czuwam – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego, nie zamykam się w sobie, w ciasnym podwórku własnych interesów czy też nawet własnych osądów. Czuwam – to znaczy: miłość bliźniego – to znaczy podstawowa międzyludzka solidarność (...)*” (www.pijarzy.pl). A więc pamiętając o tym, że chrześcijanin jest człowiekiem czuwania, musimy zdawać sobie sprawę z tego, iż na co dzień winniśmy być „ludźmi sumienia”, które to sumienie, właściwie ukształtowane, będzie dla nas pewną życiową busolą, która w każdej sytuacji podpowie nam, jaką decyzję podjąć...

Zanim upłyną więc ostatnie dni kończącego się roku kalendarzowego warto pomyśleć (w kontekście pracy nad sumieniem, dokonywanymi wyborami, jakością naszego postępowania) o tym jak dobrze (a więc z miłością, w duchu odpowiedzialności przed Bogiem i ludźmi) zagospodarować dar czasu, który otrzymujemy od Stwórcy. Ów wpływ czasu musi nam dać do myślenia, gdyż jak pisze w „Itinerarium” cytowany już ks. Puzewicz: „Gospodarowanie czasem jest wielką sztuką. Ważniejszą niż zarządzanie własnymi finansami czy skrupulatne sprzątanie pokoju. Każda minuta ma 60 sekund, godzina 60 minut, doba 24 godziny, miesiąc 30-31 dni (wjąwszy niekonwencjonalny luty). To jest kapitał do wydania, którym dysponujesz tylko ty. Ty wydajesz swoje sekundy, minuty, godziny. (...) Stąd jest to twój najcenniejszy kapitał. Ponieważ jest to kapitał najcenniejszy, będą ci go podkradać. Telewizja kradnie ci go najwięcej. Może puste *gadki*, przebimbane spotkania towarzyskie; pewnie także i ci, którzy wyznają zasadę *plotkuję więc jestem*. Twój

czas, to twoje życie. Zainwestowałeś go w odpoczynek, higienę, naukę. Może, niestety, masz na koncie minuty nienawiści, gniewu, czarnej rozpacz, lenistwa, pustostłowa. Albo dłubania w nosie i nieustannego zmieniania koloru czupryny. Jeśli zachęcam cię do spojrzenia wstecz, to tylko dlatego, że dzisiaj masz do wydania następnych kilkanaście godzin, twoje godziny, twoje życie... "Niektórzy twierdzą, że „czas to pieniądz”, ale my, jako uczniowie Jezusa, chcemy dać wyraźne świadectwo przekonaniu, że „czas to miłość”...

Kończąc nasze rozważania, wsłuchajmy się uważnie w słowa, które na falach Radia Watykańskiego, wypowiedział znany polski kaznodzieja, ks. Tomasz Horak: „Nadchodzący przychodzi jako Prawda Ewangelii, przynosząc Dobrą Nowinę o świecie i o nas samych. Nowinę o Bogu, który chciał być jednym z nas, aż po śmierć na krzyżu, by życie mogło sięgnąć wieczności – a to każe nam odkrywać prawdę naszych sumień. Dlatego adwent jest czasem wielkiego zamyślenia – nie tylko nad historią narodzin Jezusa, ale nad niepojętą i zaskakującą wielkością człowieka. Zrozumienie tej godności, to równocześnie odkrycie zobowiązującej mocy sumienia (...) Po drugie: Nadchodzący przychodzi do nas w sakramentalnych znakach i ich tajemniczej rzeczywistości. Codziennie możemy czerpać z tego źródła. Adwent jest zatem koniecznym czasem zamyślenia nad tajemnicą sakramentalnej obecności Boga w świecie. Przyzwyczajaliśmy się do niej aż za bardzo: ochrzczeni w niemowlęctwie, od dziecka przychodzący do konfesjonału, tak często przyjmujący Komunię św. Oswojeni ze znakami, gubimy z oczu to, że jest w nich Nadchodzący. Nasze czekanie nie jest daremne, a obietnice Nadchodzącego nie są zwodnicze. Dlatego nie będę czekał z założonymi rękoma. Wyjdę Mu naprzeciw... Wyjdziemy razem” (www.malach.org).

A ON – Zbawca Ludzkości, jest blisko... coraz bliżej... już we drzwiach...

przedruk

Pozwólcie dzieciom przyjść do mnie

opr. Hanna Walkowska

JESTEŚMY POWOŁANI DO ŚWIĘTOŚCI!

Bóg jest naszym Ojcem. Jesteśmy dziećmi Boga, który jest święty. Bóg pragnie, żebyśmy go naśladowali i byli również świętymi.



Uroczystość **Wszystkich Świętych**, którą obchodzimy co roku 1 listopada przypomina nam o tych wszystkich, którzy żyli na ziemi w przyjaźni z Bogiem, kochali Go nade wszystko, pełnili Jego wolę, a teraz zjednoczeni z Bogiem żyją w wiecznym szczęściu w niebie.

My wszyscy ochrzczeni i należący do Kościoła jesteśmy powołani do świętości. Pan Jezus jednoczy nas ze sobą przez Sakramenty Święte, przemienia swoją łaską i wzywa do zachowania przykazania miłości.

Jesteśmy więc świętymi z powołania i ze świętymi w niebie łączymy się starając ich naśladować w naszym dążeniu do świętości.

Kogo więc nazywamy Świętym?

Nazywamy świętym tego, kto jest dobry dla każdego, ponieważ
 „Pan Bóg chce bym dobrym być,
 więc Go kocham z całych sił.

I chcę zawsze dobrym być,
 żeby z Bogiem w niebie żyć”

A kto może być świętym?

Z odpowiedzią nie macie już żadnego problemu, bo śpiewacie nam o tym na waszej niedzielnej dziecięcej Mszy świętej.



„Taki duży, taki mały może świętym być,
Taki gruby, taki chudy może świętym być
Taki ja, taki ty możesz świętym być.....”

Gdzie możemy dzisiaj świętych zobaczyć?

Trzeba się tylko uważnie rozejrzeć dookoła. Są wszędzie między nami: w przedszkolu, w szkole, na ulicy, w pracy.

A jak ich rozpoznamy?

Święci są zawsze uśmiechnięci, nie odmówią nigdy pomocy, gdy o nią poprosisz, znajdą czas by cię wysłuchać, podzielią się chętnie tym co mają.

2 listopada obchodzimy Dzień Zaduszny.

W dniu tym modlimy się szczególnie za duszę zmarłych z naszych rodzin i osób nam bliskich. Odwiedzamy ich ustrojone uprzednio groby, zapalamy świecę i modlimy się, by dobry Bóg przyjął ich do Królestwa Niebieskiego.

Odwiedzając cmentarze pamiętajmy również o modlitwie przy grobach zapomnianych, zapalając i na nich symboliczną świeczkę.

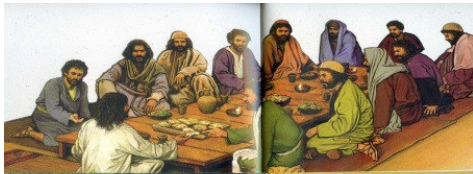


.....

ciąg dalszy cyklu „CUDA PANA JEZUSA” według książki ks. Bogusława Zemana SSP

USTANOWIENIE EUCHARYSTII

Było to podczas Ostatniej Wieczerzy. Pan Jezus i apostołowie jedli świąteczne potrawy. W pewnym momencie Pan Jezus wziął



chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał go i dał uczniom.

- *Bierzcie i jedzcie. To jest moje Ciało* - powiedział Pan Jezus.

Potem wziął kielich z winem, odmówił modlitwę dziękczynną i powiedział:

- *Pijcie z niego wszyscy. To jest bowiem moja krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Mówię wam, że odtąd nie będę już więcej pił napoju z owoców krzewu winogron aż do dnia, kiedy będę go pił z wami nowy, w królestwie mojego Ojca.*

A potem zaśpiewali psalmy i wyszli w stronę Góry Oliwnej.

Co poznaje?

Podczas Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus ustanowił Najświętszy Sakrament. Po raz pierwszy przemienił chleb w swoje Ciało a wino w swoją Krew. Pan Jezus chciał, żeby uczniowie na Jego pamiątkę czynili to, co On uczynił w Wieczerniku. Dlatego podczas każdej Mszy Świętej kapłan powtarza słowa Pana Jezusa: " To jest moje Ciało. To jest moja krew". Wtedy mocą Ducha Świętego chleb naprawdę staje się Ciałem Pana Jezusa, a wino Jego Krwią.

To niezwykle cud! Prawdziwy Pan Jezus jest obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie! Chociaż oczy Go nie widzą, nasza wiara podpowiada nam, że tak właśnie jest. Niezwykłe jest także to, że Pan Jezus może być obecny na raz w wielu miejscach na świecie. Dzięki temu wszyscy ludzie mają do niego dostęp i mogą Go przyjmować w Komunii Świętej.

Msza Święta jest także przypomnieniem śmierci Pana Jezusa i Jego Zmartwychwstania. Podczas każdej Mszy Świętej my naprawdę w tym wydarzeniu uczestniczymy: Pan Jezus wobec nas naprawdę umiera i naprawdę zmartwychwstaje. Chociaż nasze oczy tego nie widzą, widzi to nasza wiara.

W co wierzę?

Panie Jezu, Wierzę, że jesteś z nami w Najświętszym Sakramencie. Czasem trudno mi to zrozumieć, dlatego proszę Cię, pomóż mojej wierze nie wątpić w ten cud. Dziękuję Ci za Mszę Świętą i za kapłanów, którzy ją odprawiają. Dzięki temu mogę przyjmować Cię w Najświętszym Sakramencie. Bardzo chcę, aby w moim sercu było Ci bardzo dobrze.

Jak działam?

Pan Jezus po to ustanowił Najświętszy Sakrament, żeby być z nami. On nie chce mieszkać tylko w tabernakulum, ale pragnie być w nas. Możesz pomóc w spełnieniu się tego wielkiego pragnienia Pana Jezusa. Postaraj się przystępować do Komunii Świętej na każdej Mszy Świętej, w której uczestniczysz. Jeśli czujesz, że nie masz czystego serca, pójdz wcześniej do spowiedzi.

K a c i k p o e z j i

U PROGU ADWENTU

U progu adwentu stajemy dziś,
nostalgia chwile zapisuje czas
i cisza otula zimowe dni,
ciszą którą przecież chcemy mieć w nas.

W chaosie codziennych sporów i niesnasek
tak ciężko zwykłemu człowiekowi żyć,
lecz od nas tak dużo napewno zależy
w jakim świecie chcemy naprawdę być.

Pod piękną otoczką znanych nam frazesów
ukrywa się kłamstwa obłudę i fałsz,
a te uśmiechy dyżurne na twarzach
też od lat wielu już dobrze znasz.

Adwent niechaj stanie się czasem refleksji,
skąd przyszły złe wzorce, zamieszkały w nas
Czas już się obudzić wrócić do wartości,
których, mamy pewność, nie zniszczył czas

Oczekiwaniem na przyjście Dzieciny
zapisać chcemy nadchodzące dni.
Po ciemnej nocy niechaj już nadejdzie
tak upragniony przez wszystkich świt.



12.2012 Zofia Daszkiewicz

Gdzie była ta stajenka...

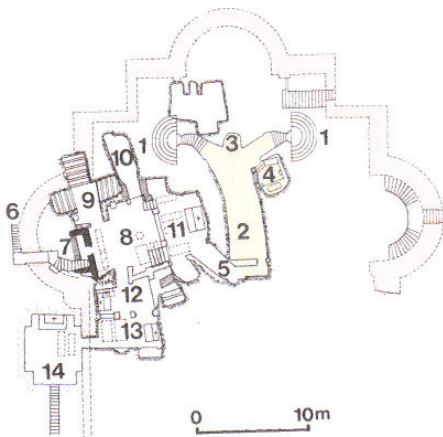
Kilka lat przed naszą erą - prawdopodobnie w 7 roku - cesarz imperium rzymskiego Augustus zarządził w Palestynie spis ludności z podaniem posiadanej nieruchomości i ziemi, aby usprawnić pobór podatków w państwie. W tym celu musiał Józef z rodu Dawida wraz ze swoją ciężarną poślubioną Marią zgodnie z prawem rzymskim zgłosić się w swojej rodzinnej miejscowości, Betlejem. Ponad 100 km. droga z miejsca zamieszkania w Nazarecie do Betlejem, mieście rodu Dawida, trwała zapewne kilka dni. Zbliżał się koniec roku kalendarzowego kiedy noce na wysoczyźnie judajskiej na której leży Betlejem zbliża się do 0° Celsjusza, a zdarza się, że nawet woda zamarza. Józef należąc do czternastego pokolenia z rodu Dawida nie był zapewne jedynym potomkiem Dawida. Król Dawid był drugim po Saulu królem izraelskim od ok. 1012 do 972 r.p.n.e., zapoczątkowując dynastię w której jego syn Salomon należał obok ojca do najwybitniejszych tego rodu w rozszerzaniu władztwa i w utrwalaniu Jerozolimy jako stolicy. Kult rodu przetrwał jego wygaśnięcie i trwa zresztą w Izraelu po dziś dzień.

Właśnie w tym czasie cesarstwo rzymskie dzięki Augustowi (cesarzem od 27 r.p.n.Erą do 14 r.n.Ery) osiągnęło swój najwyższy poziom znaczenia politycznego i kulturalnego, a król Herod jako wasal cesarza dźwignął też Judeę terytorialnie powiększając ją o Samarię, Galileę i Betanię, ale przeszedł do historii jako okrutny morderca, także własnych dzieci, będąc chorobliwie przewrażliwiony na punkcie zagrożenia swej władzy.

O narodzeniu Jezusa dowiadujemy się z ewangelii św. Mateusza, który wymienia tylko Betlejem w Judei jako miejsce narodzin, natomiast św. Łukasz poświęca temu wydarzeniu więcej uwagi słowami: „kiedy tam (w Betlejem) przebywali nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich

miejsca w gospodzie...". Przyjrzyjmy się bliżej tym realiom z przed dwóch tysięcy lat.

Miejsce narodzin Jezusa od II. wieku naszej ery czczone Jest to grotka wykuta w niezbyt twardej skale o wymiarach 12,3 x



3-4 m, do której prowadzą schody z wnętrza bazyliki z czasów Konstantyna Wielkiego. Groty były często spotykane przy domach jako miejsce szczególnie ważne dla domowników w miesiącach zimowych, kiedy tam utrzymywała się stała temperatura zna-

**Betlejem: podziemia świątyni Narodzenia,
nr. 2 - stajenka**

cznie wyższa aniżeli na zewnątrz. W grotach też w tym czasie przebywały zwierzęta jak owce, osły i kozy, dostarczające na miejscu mleko dla dzieci i jednocześnie ogrzewając pomieszczenie. Ten zwyczaj stawiania domu powiązanego z grotą ma tradycję, która przetrwała z czasów antycznych po dziś dzień w Kapadocji w Turcji czy Andaluzji w południowej Hiszpanii. Także w obrębie Betlejem zachowały się groty pod niektórymi domami.

Przy grocie Narodzenia Pańskiego jest absyda czyli półkoliste wgłębienie, zapewne wtórnie wykonana, dla umiejscowienia ołtarza, a przed nim w posadzce srebrna gwiazda oznaczająca miejsce narodzin Jezusa z sentencją „Hic de Virgina Maria Jesus Christus natus est” („Tutaj dziewica Maria urodziła Jezusa Chrystusa”). Naprzeciw ołtarza jest niewielka nisza ca. 3 x 1,8 m z żłobem wykutym także w skale dla zwierząt, w którym złożono nowonarodzone Dziecię. Od 1757 r. pieczę nad grotą

sprawują greko - ortodoksyjni popi, także Armeńczycy mogą sprawować swoje nabożeństwa, a katolicy odprawiają nabożeństwa w aneksie grotty - w niszy ze żłobkiem. Typowy dla wyznań ortodoksyjnych wystrój wnętrza grotty to makaty zawieszane na ścianach i sklepieniu oraz liczne zwisające lampy oliwne.

Bazylikę nad grotą zaczął w 326 r. budować cesarz Konstantyn Wielki jako 5- nawową budowlę, wyposażając ją w klasyczne kolumny dzielące nawy i oświetlając jej wnętrze tylko przez okna wyższej nawy głównej. Dlatego też jej wnętrze jest bardzo ciemne. W czasie powstania Samarytan w 529 r. świątynia spłonęła, lecz już po 10 latach cesarz Justynian I. ją odbudował i wzbogacił jej kształt o tzw. treflowe zakończenie chóru, a więc poszerzony o trzy potężne absydy oraz narteks – przedsionek dla nieochrzczonych i taki wygląd kościoła mimo licznych kataklizmów wojennych przetrwał do dzisiaj. A przecież przez Judeę przetaczały się wojny muzułmanów, Persów i Turków. Nawet Persowie zdobywając i niszcząc Palestynę w 614 r. nienaruszoną pozostawili świątynię Betlejemską, kiedy zdumieni polichromią przedstawiającą maga, jednego z trzech króli w stroju perskim, pełni uwielbienia dla swego przodka opuścili bazylikę. Nawet zajęcie Betlejem przez kalifa Omara w 640 r., które zapoczątkowało epokę muzułmańską dla Ziemi Świętej, ich wyznanie uznające Jezusa jako proroka skutkowało jedynie zamianą południowej absydy bazyliki w mihrab jako zorientowaną w kierunku Mekki sakralną część meczetu. Jedynie w okresie wypraw krzyżowych bazylika powróciła na prawie 150 lat w ręce chrześcijan (1099 – 1244).

Pewną anomalią w budownictwie sakralnym jest główne wejście do bazyliki Betlejemskiej. Otóż okazały portal z czasów Justyniana I. krzyżowcy zmniejszyli go znacznie, a boczne portale zamurowali by łatwiej obronić świątynię przy ataku innowierców. Ok. 1500 r. muzułmanie obniżyli jeszcze nadproże portalu do 1,2m



Portal świątyni Narodzenia

przy zaledwie 79 cm szerokości w obawie przed zbeszczeszczeniem przez atakujących często Turków, którzy np. konno wjeżdżali do świątyni.

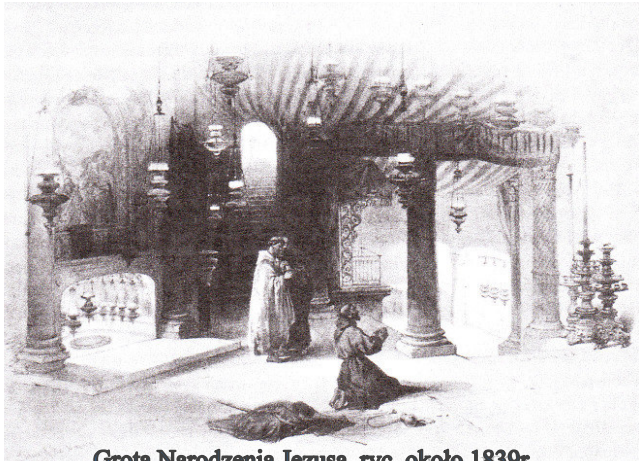
O pojawieniu się w Betlejem magów czyli uczonych kapłanów mówi tylko św. Mateusz w swojej ewangelii następująco: „Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali – Gdzie jest nowo narodzony król żydowski?

Ujrzelśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon – Skoro to usłyszał król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima. Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz. Ci mu odpowiedzieli – „w Betlejem judskim, bo tak napisał Prorok”. W związku z powyższym werselem rodzą się trzy pytania: 1. kiedy to wydarzenie miało miejsce, 2. co sądzić o magach, 3. co wiemy o „gwieździe betlejemskiej”.

ad 1. To, iż Narodzenie Jezusa Chrystusa nie miało miejsca w 1. roku naszej ery jest pewne, gdyż wyznacznikiem tej daty jest śmierć Heroda Wielkiego w końcu marca 4. r. przed n. erą, a zatem Narodziny to prawdopodobnie 5 r. p.n. erą. Pewną wskazówką jest polecenie Heroda, aby zabijać dzieci do drugiego roku życia. Z tego wynikałoby, że Narodzenie Jezusa było między 7 a 5 r. p.n.e.

ad 2. Tylko ewangelista św. Mateusz opisuje wędrówkę magów ze Wschodu do Jerozolimy i następnie do Betlejem. Pod pojęciem magów/mędrców należy przyjąć persko – babilońskich

duchownych
zajmujących
się astronomią
i astrologią,
których dopiero
w V. wieku
nobilizowano
do rangi królów
i to trzech,
symbolicznie z
trzech stron



Grotta Narodzenia Jezusa, ryc. około 1839r.

świata. Ich doczesne szczątki miałyby się znajdować w połączonym relikwiarzu w prezbiterium katedry kolońskiej.

ad 3. Również u św. Mateusza akapit o Narodzeniu Jezusa jest najobszerniejszy. Gdy magowie dotarli do Jerozolimy pytali króla Heroda: „Gdzie jest narodził się król żydowski? Ujrzyliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon...”. W wizualnych przedstawieniach tego wydarzenia przyjął się zwyczaj podkreślania tego niezwykłego zjawiska na niebie ukazując kometę. Współcześni astronomowie skłaniają się raczej do identyfikacji tej „gwiazdy” z koniunkcją planet Saturna i Jupitera, czyli nałożenia się ich trajektorni, co dało efekt podwójnej jasności na firmamencie. Pokrywałoby się to z zapisem kronikarza koreańskiego z tego czasu, który wymienia w tym czasie koniunkcję planet.

A odnośnie szczątków trzech króli tradycja sięga cesarzowej Flavii Julii Heleny Augusty (250 – 330 r.n.e.), matki Konstantyna Wielkiego i przewiezienia relikwii z Palestyny do Konstantynopola i dalej do Mediolanu. Kiedy w 1162 r. cesarz Fryderyk Barbarossa zdobył w czasie wyprawy do Italii Mediolan, jego kanclerz arcybiskup koloński Reinold von Dassel przejął relikwie jako zdobycz i w triumfalnym pochodzie sprowadził je nad

Ren. Kolonia stała się miejscem kultu i pielgrzymek. Zanim rozpoczęto budowę godnej tej relikwii nowej świątyni minęło 84 lat. Kamień węgielny pod tą największą gotycką katedrą w skali Europy położono w 1248 roku. Budowa trwała z przerwą od 1559 roku do 1842 roku, co wiązało się też z przełomem reformacyjnym, i uroczystie ukończono ją w 1880 roku. Ale jeszcze przed budową nowej gotyckiej katedry, w ciągu 40 lat złotnicy pracowali nad ponad 2 m. długości relikwiarzem wykonanym z drewna i obitym srebrną i złotą trybowaną blachą z odlewami figur pełnoplastycznych. Czy relikwiarz zawiera rzeczywiście szczątki trzech magów? O tym chciano się w 1864 r. przekonać. Niedawno informowała w tej sprawie „Rheinzeitung”. Otóż po otwarciu relikwiarza ze zdumieniem stwierdzono wówczas, że w pełni zachowane szkielety zawinięte w syryjski adamaszek i jedwab z II. lub III. wieku n.e. należały do mężczyzn w wieku około 30 i 50 lat oraz ok. 12-letniego chłopca. Ówczesna technologia identyfikacji czasowej elementów kostnych nie była tak daleko zaawansowana by można było ocenić ich pochodzenie. A współczesne próby badawcze jak do tej pory były odmownie traktowane przez kapitułę katedralną kierującą się pobożnością a nie ciekawością.

Czasy współczesne cechuje dociekliwość i pogłębianie wiary wierzących chrześcijan przez uzupełnianie wiedzy o religii historycznymi przesłankami. Na aspekt „ratio” – „umysłu” wspomagającego „fides” – wiarę, zwrócił szczególną uwagę papież Benedykt XVI w swoich licznych wystąpieniach mówiąc o roli „Vernunft” – rozumu danemu nam przez Boga, a nasz Ojciec Święty Jan Paweł II wcielał tą ideę w życie zwołując uczonych różnych profesji i orientacji wyznaniowych na dysputy do Castel Gandolfo.

Opr. Zbigniew Radacki

K A L E N D A R I U M 2014/2015



- **Msze św. roratnie** - w każdy piątek adwentu. Zapraszamy wszystkich do licznego udziału, a szczególnie dzieci z lampionami.

- **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia**

NMP – Msza św. w poniedziałek, 8 grudnia o godz. 18.30.

- **Spotkanie dzieci ze Świętym Mikołajem**

- ❖ **Koblenz** - 7 grudnia 2014
- ❖ **Bad Kreuznach** - 7 grudnia 2014
- ❖ **Daun** - 14 grudnia 2014
- ❖ **Trier** - 14 grudnia 2014



- **Zabawa noworoczna** – sobota 10.01., w sali parafialnej, od godz. 19.00.

- **Spotkanie opłatkowe** – niedziela 18.01., w sali parafialnej.

- **„Jasełka”** – terminy zostaną podane w ogłoszeniach parafialnych.

- **Zabawa karnawałowa** – sobota 07.02., w sali parafialnej, od godz. 19.00.

- **Bal kostiumowy dla dzieci** – niedziela 08.02., po Mszy św. o godz. 9.30.

- **Ofiarowanie Pańskie** – MB Gromnicznej - Msza św. w poniedziałek, 2 lutego o godz. 18.30.

- **Środa Popielcowa** – Msza św. z obrzędem posypania głów popiołem - 18 lutego 2015, o godz. 19.30

- **Pielgrzymki w roku 2015**

- ❖ Od 7 do 14 kwietnia - Rzym, Asyż, Monte Cassino, Padwa, San Giovani Rotondo.
- ❖ Od 30 sierpnia do 6 września - Litwa, Łotwa, Estonia, Wilno (Ostra Brama).

- **Kurs przedmałżeński** – luty 2015 (dokładny termin zostanie podany w ogłoszeniach parafialnych).

Stale terminy

- **chór parafialny** – próby w czwartki o godz. 17.00
- **grupa taneczna** – spotkania w czwartki o godz. 19.15
- **zespół muzyczny** – próby w poniedziałki o godz. 18.00
- **spotkania dla seniorów** – w III. środę miesiąca, po Mszy św. o godz. 12.00
- **msza św. ze szczególnym udziałem dzieci** – w ostatnią niedzielę miesiąca
- **grupa modlitewna** – w I. i III. piątek po wieczornej Mszy św.

Koblenz

Plan zajęć katechetycznych w roku 2014/2015

- **przedszkolaki, dzieci szkolne, dzieci I-komunijne, pokomunijne** - niedziela o godz. 11.00
- **młodzież** - ostatni piątek miesiąca o godz. 19.15
- **ministranci** - w I. sobotę miesiąca po Mszy św. godz. 12.00



Bad Kreuznach

- **dzieci przedszkolne i szkolne** - I. i III. niedziela miesiąca po Mszy św.

Posługi duszpasterskie

- **odwiedziny chorych** - w pierwszy piątek miesiąca (na życzenie)
- **chrzty** – po uprzednio uzgodnionym terminie, poprzedzone nauką chrzcielną
- **śluby** – w uzgodnionym terminie, poprzedzone naukami przedmałżeńskimi
- **pogrzeby** – istnieje możliwość pogrzebu w języku polskim (po ustaleniu z zakładem pogrzebowym)



Polska Misja Katolicka

w Koblenzji, Schanzenpforte 23, 56068 Koblenz



Tel. 02 61 / 82 204

Fax. 02 61 / 80 58 419

e-mail: pmk Koblenz@gmail.com

www.pmk-koblenz.de

Proboszcz:

ks.dr Wojciech Styś

tel.0171 3266522

Biurow parafialne:

środa: 10.00 - 13.00

piątek: 14.00 - 18.00

Koblenz – St. Antonius, Brenderweg 19-21

- w niedziele i uroczystości godz. 9.30
- każdy piątek miesiąca godz. 18.30
- pierwsza sobota miesiąca godz. 12.00
- raz w miesiącu (środa) dla seniorów godz. 11.00

Bad Kreuznach – St. Franziskus, Holbeinstr. 108

- pierwsza i trzecia niedziela miesiąca godz. 14.00

Daun – St. Nikolaus, Wirichstraße 6

- druga niedziela miesiąca godz. 13.30

Bernkastel-Kues - St.Briktius, Weingartenstr. 22

- pierwsza sobota miesiąca godz. 18.30

Trier – St. Antonius, Antoniusstraße 1

- druga i czwarta niedziela miesiąca godz. 16.00

Andernach - Kaplica szpitalna St. Josef, Hindenburgwall 1

- pierwsza niedziela miesiąca godz. 18.00

Nickenich - St.Arnulf, Arnulfusstr. 2

- 27.12.14, 24.01.15, 21.02.15, 21.03.15, 18.04.15 godz. 16.00

Schönstatt / Vallendar - Sanktuarium Rodzin, Höhrerstr.111

- druga środa miesiąca godz. 18.30

Msze święte w języku polskim